

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.409/2025/6.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

Véghe dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: Dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: Dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szegedi Ítélőtábla Pf.II.20.373/2024/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Gyulai Törvényszék 5.P.20.125/2024/7-II., 5.P.20.125/2024/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a per főtárgya tekintetében nem érinti.

A jogerős ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi, az elsőfokú ítéletet e körben megváltoztatja, és arra kötelezi az alperes kiadóját, a név2.-t (cím4), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.300.400 (egymillió-háromszázezer-négyszáz) forint elsőfokú, és 325.120 (háromszázhuszonötezer-százhusz) forint másodfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperes kiadóját, a név2.-t (cím4), hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás

[1] Az alperes által szerkesztett hírportálon 2024. július 7-én cikk jelent meg a felperessel kapcsolatosan „név perverz beszólásokkal alázta a tinilányokat – állítja egy szemtanú” címmel.

[2] A felperes cikkel kapcsolatos helyreigazítási kérelmét az alperes 2024. július 26-án átvette.

[3] Az alperes a helyreigazítási kérelemnek 5 napon belül nem tett eleget, helyreigazító közleményt nem közölt.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes keresetében a kért helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest akként, hogy a helyreigazító közleményt a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel, a beol.hu oldalon a cikk megjelenési helyén, azaz a közlemény sérelmezett részéhez hasonlóan jelentesse meg. A felperes kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperes kiadóját, a név2.-t az ügyvédi díjat tartalmazó perköltsége megfizetésére, amelynek összegét 160 euró+áfa/óra összegben kérte megállapítani azzal,

hogy a helyreigazítási kérelem, a keresetlevél elkészítése és benyújtása kapcsán felmerült ügyvédi munkadíj igénye 12 óra, ezen felül a tárgyalási jelenléttel kapcsolatban egy órát, a településtől településlra és visszautazás kapcsán három órát számított fel.

[5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperesnek „a vonatkozó IM rendelet alapján mérlegeléssel” megállapított perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Részletesen kifejtette a helyreigazítási igény megalapozatlanságát alátámasztó védekezését.

[6] A felperes által felszámított perköltség tekintetében hivatkozott arra, hogy a felperes ugyanazt a helyreigazítási és ugyanazt a kereseti kérelmet nyújtotta be párhuzamosan több mint 20 sajtószerv ellen. Az eljárásonként külön-külön elszámolni kért 14 óra eltúlzott és megalapozatlan, ugyancsak eltúlzott a 64 000 Ft-ot kitevő óradíj is, annak mértékét legfeljebb 45 000 Ft + áfa összegben kérte meghatározni. Hivatkozott arra: a bíróság indokolt esetben mérsékelheti a munkadíjat, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A hasonló perekben rutinos jogi képviselőknek jóval kevesebb időráfordítás szükséges feladatuk ellátására, ilyenek számít a felperes jogi képviselője is. Az általa kifejtett munka jellege és mennyisége perenként 3 ügyvédi munkaóránál magasabb teljesítés megállapítását nem indokolja. A felperes által előterjesztett beadványok száma, terjedelme, valamint az eljárás során megtartott tárgyalások száma nem áll összhangban a kifejtett munkával, ezért annak nagyfokú mérséklése indokolt. A sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyezteti a sajtó működését.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[7] Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletében a keresetnek teljes egészében helyt adott, és a keresetben megjelölt módon az azzal egyező tartalmú helyreigazítási közlemény közzétételére kötelezte az alperest. Kötelezte továbbá a név2.-t (cégjegyzékszám: azonosító, székhely: cím4 adószám: azonosító1), hogy fizessen meg a felperesnek 3.251 euró perköltséget, valamint az államnak 36.000 forint eljárási illetéket.

[8] Határozatának a perköltséget érintő indokolásában megállapította: a felperes perköltségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján számította fel, okirattal igazolta a felszámított díj kikötését. Nem látott lehetőséget a felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésére, mert álláspontja szerint nincs ráhatása arra, hogy hasonló tárgyú ügyben más bíróságok milyen határozatot hoznak, mennyi perköltséget állapítanak meg. A perköltség az adott perben felmerült költség, megállapításánál a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (a továbbiakban: Pp.) 83. § rendelkezései érvényesülnek, ami alapul fekvő szempontokat az adott perre korlátozza. Ahány sajtótermék tett közzé valótlan adatot, annyi helyreigazítás válhat szükségessé, így alapos helyreigazítási kérelem esetén minden esetben számolni kell a perköltség felmerülésével. Ez a sajtószabadságot nem sérti, mert az nem terjed ki valótlan tények állítására. Az eredményes helyreigazítási kereset következtében keletkező perköltségviselési kötelezettségnek a való tények közlésével lehet elejét venni.

[9] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, megfellebbezett rendelkezését helybenhagyta. Kötelezte a név2.-t (cégjegyzékszám: azonosító, székhely: cím4) hogy fizessen meg a felperesnek 640 euró + 27 % áfa összegű perköltséget, valamint az államnak a NAV illetékbevételei számlájára 97.942 forint fellebbezési eljárási illetéket.

[10] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában a kizárólag a perköltség összegét támadó fellebbezésre reagálva kifejtette, hogy azt a felperes az ügyvédjével kötött megbízási szerződés alapján számította ki. Rögzítette, hogy a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakkal szemben, erre vonatkozó okiratot a felperes a perben nem csatolt be, de annak a

keresetlevélben előadott tartalmát az alperes nem vitatta és a 7. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítetten, azt a tárgyaláson a felperes felmutatta, tartalmát az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette. Ebből következően a felperesi perköltség felszámítás – figyelemmel a Pp. 266. § (1) bekezdésében foglaltakra – megfelelt a Pp. 81. §-a által támasztott követelményeknek. Rögzítette azt is, hogy az ügyvédi munkadíj – eltérő rendelkezés hiányában – szabad megállapodás tárgya. Az IM rendelet jelen perben alkalmazandó 2. § (2) bekezdése feljogosítja a bíróságot a kikötött ügyvédi munkadíj mérséklésére, ha az nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel. E körben utalt a Kúria precedens értékű Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében kifejtett álláspontra. Az ítéletábra ugyanakkor az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően, a kikötött 64.000 forintnak megfelelő, 160 euró + áfa óradíj összegét a jelenlegi ár- és értékviszonyok mellett, nem tekintette a piaci viszonyokkal és a józan ésszel ellentétesen kirívó mértékűnek, azaz eltúlzottnak.

[11] Megállapította, hogy a felperes ugyanazon jogi képviselővel eljárva ugyan több, hasonló jogi megítélésű eljárást kezdeményezett különböző bíróságokon, ugyanakkor a jogi képviselő képviseleti tevékenysége nem kizárólag a perben, hanem a pert megelőzően kifejtett képviseleti tevékenységet is magában foglalja, amellyel kapcsolatos tevékenység díjazása ugyancsak perköltségként merül fel (Pp. 80. §).

[12] Kifejtette azt is, hogy a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél perköltségének megtérítését annak felszámításával kérheti, ugyanakkor a felszámítás tartalmi elemeit a Pp. 81. § (2) bekezdése kötelező jelleggel meghatározza. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a számla kiállítása, és a megbízási díj megfizetésének igazolása e feltételek között nem szerepel.

[13] Utalt továbbá a Pp. 2. § (1)-(2) bekezdésére, valamint a Pp. 7. § 4. pontjában rögzített ellenkérelem változtatás fogalmára, és megállapította, hogy az alperes írásbeli ellenkérelmében nem vitatta a felperes perköltség igényét, annak euró pénznemben történő megállapítása tárgyában. Ehhez képest az erre vonatkozó fellebbezése már olyan ellenkérelem változtatásnak minősül, amelyre a Pp. 373. § (1) bekezdése alapján nem volt lehetőség.

[14] Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét – nem fellebbezett részét nem érintve – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[15] A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján a kiadót kötelezte a felperes másodfokú eljárásban felszámított jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére. Az alperes által fizetendő másodfokú perköltséget is euró pénznemben határozta meg, amely körben a Kúria Kfv.V.35.175/2024/6. és a Kfv.V.35.015/2023/11. számú precedens képes határozataira utalt.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését – az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően - helyezze hatályon kívül és állapítsa meg, hogy a felperes perköltségre sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem jogosult.

[17] Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Kfv.37.015/2023/11. és a Kfv.37.175/2024/6. számú, továbbá a Kpkf.40.435/2020/2. számú precedens képes határozatától és sérti a Pp. 2. § (1) és (2) bekezdését, a Pp. 81. § (2)-(3) bekezdését, valamint

az Alaptörvény K) cikkét. A felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján kérte, mivel a jogerős ítélet jogkérdésben tér el a Kúria közzétett határozataitól.

[18] Az alperes kifogásolta, hogy az elsőfokú eljárás során a felperesi képviselő a felperessel megkötött megbízási szerződést nem csatolta, csupán az erre vonatkozó nyilatkozatot, amely azonban nem alkalmas az IM. rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján felszámítható ügyvédi munkadíj megállapítására.

[19] Az alperes érvelése szerint az ügyvédi munkadíj mértékére vonatkozó felperesi nyilatkozat egyébként sem lehet alkalmas a felszámítani kért perköltség okirati igazolására. A felperes az ügyvédi munkadíj összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kívánta felszámítani, amely rendelkezés értelmében az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegét számíthatja fel. A felperes azonban az ügyvédi megbízási szerződést nem csatolta, amely által megfelelően igazolhatta volna az eljárásra kikötött ügyvédi munkadíjat, ezért egyáltalán nem jogosult perköltségre. Mindezt alátámasztja a Kúria Kpkf.40.435/2020/2. számú precedens képes határozata is.

[20] A Debreceni Ítéltábla Pf.20.058/2023/6. számú határozatának [22] bekezdésére utalva kifejtette, hogy az ügyvédi munkadíj mértékére vonatkozó nyilatkozat és az ügyvédi megbízási szerződés közötti különbség abban rejlik, hogy a Pp. a perköltség elszámolásának átláthatóságát és hitelességét kívánja biztosítani. A felperes által hivatkozott nyilatkozat önálló dokumentumként nem ad elegendő bizonyítékot arra, hogy az ügyvéd által végzett munka milyen konkrét feltételek mellett történt. Az ügyvéd munkadíjra való jogosultságának feltételeit a megbízási szerződés rögzíti, ez biztosítja az ügyvéd és az ügyfél közötti jogviszonyban a pontos elszámolást. A megbízási szerződés tartalmazza a munkadíj mértékét, annak kiszámítási módját, az esetleges egyéb költségeket, a munka jellegét, időtartamát, valamint az egyéb feltételeket, amelyek meghatározzák a munkadíj kiszámlázásának körülményeit. Ezt a szerződést a per részévé kell tenni. Álláspontja szerint az a nyilatkozat, amely csupán a munkadíj mértékét tartalmazza, nem alkalmas ugyanezen joghatás kiváltására és nem biztosíthatja a perköltség érvényesítésének jogalapját. Mindezek alapján az első- és másodfokú bíróság ítélete a Pp. 81. § (2)-(3) bekezdésébe ütközik, amelynek következtében a perben egyáltalán nem vehető figyelembe a felperes által felszámítani kért perköltség.

[21] Az alperes kiemelte továbbá, hogy a másodfokú bíróság ítélete jogkérdésben eltért a Kúria Kfv.37.175/2024/6., valamint a Kúria Kfv.37.015/2023/11. számú precedens képes határozatától, amelyek rögzítik, hogy a perköltség összegét külföldi pénznemben nem, csak forintban lehet megállapítani.

[22] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását, és az alperes felülvizsgálati perköltségben történő marasztalását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[23] A Kúria a Pfv.IV.20.409/2025/2. számú végzésben a felülvizsgálattal érintett jogerős ítéletnek a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján engedélyezte a felülvizsgálatot, tekintettel arra, hogy a jogerős ítélet a perköltség külföldi pénznemben történő megállapítása körében eltér a Kúria Kfv.37.015/2023/11. számú és a Kfv.37.175/2024/6. számú precedensképes határozataitól.

[24] Az alperes felülvizsgálati kérelme részben alapos a következők szerint.

[25] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[26] A Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. A jogszabálysértés megjelölésének követelményrendszerét a Kúria – a korábbi bírói gyakorlatot megerősítve – a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben jelentette meg. Az önmagában kötőerővel nem rendelkező kollégiumi vélemény 3. és 4. pontja szerint – amelyet Kúria jelen perben is irányadónak tekintett határozataival megerősített (Jpe.I.60.009/2022/10. [61], Pfv.IV.20.998/2020/4., Pfv.V.20.917/2021/8., Gfv.VI.30.367/2021/6., Pfv.I.21.083/2019/12., Pfv.IV.20.035/2023/7.) több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet többféle okból is támadja, vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel [PK vélemény 6. pont, Kúria Gfv.VII.30.577/2016/6., megjelent: BH2017.196.].

[27] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. Mivel a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, és nem az elsőfokú bíróság ítélete (Kúria Pfv.III.21.631/2019/5., Pfv.III.20.088/2020/3.), ezért a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő félnek az álláspontja szerint a másodfokú bíróság által a jogerős ítélet meghozatalakor elkövetett jogszabálysértéseket kell megjelölnie [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.)]. Mindezek alapján a Kúria érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálta és értékelte, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését és a jogszabálysértés megfelelő körülírását is.

[28] Az alperes felülvizsgálati kérelme elbírálásának során a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az eljáró bíróságok az ügyvédi munkadíjat a Pp. 81. § (2) és (3) bekezdésének megsértésével határozták-e meg, illetve a jogerős ítéletben idegen pénznemben meghatározott ügyvédi költség ellentétes-e a Kúria felülvizsgálati kérelemben megjelölt határozataival.

[29] A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés szerint a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt, mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel és mindezeket a felszámítással egyidejűleg – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegi szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. Az (5) bekezdés szerint a jogi képviselővel eljáró fél a perköltségét jogszabályban meghatározott költségjegyzék előterjesztése útján is felszámíthatja.

[30] A Pp. 82. § (1) bekezdése szerint, ha törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a felszámított perköltség viseléséről az eljárást befejező határozatban hivatalból dönt. A (2) bekezdés szerint a bíróság meghatározza a perköltség összegét és a megtérítésére köteles személyt annak megfizetésére kötelezi. A (3) bekezdés szerint a bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A felszámítani elmulasztott vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.

[31] A Pp. rendelkezéseiből egyértelműen megállapítható a Kúria szerint, hogy minden esetben egyedi mérlegelésről van szó, vagyis minden eljárásban külön-külön kell megállapítani, hogy a perköltség felszámítása mennyiben volt jogszerű és ahhoz milyen külön okiratokra van szükség. A jelen esetben a felperes előadást tett arról, hogy milyen mértékű megbízási díjban állapodtak meg, ezt önmagában érdemben külön nem volt vitatott kérdés. Korábban az alperes is csupán azt vitatta, hogy lehetséges-e euróban meghatározni a megbízási díjat, illetve, hogy egyébként a megbízási díj (óradíj) nagysága eltűzött, illetve eltűzottnak minősítette a felszámított munkaórák mennyiségét is.

[32] A Kúria szerint a jelen eljárásban a felperes az elsőfokú eljárásban a megbízási szerződés felmutatásával a megállapodott óradíj nagyságát érdemben igazolta. Az eljáró bíróságok érdemben foglalkoztak mind az óradíj összegének kérdésével, mind pedig azzal, hogy a konkrét esetben – különös figyelemmel a párhuzamos perekre – hány ügyvédi munkaóra felszámítása indokolt.

[33] A perköltség felszámítása egy perbeli nyilatkozat, amelynek szabályait a Pp. 81. § (2) és (3) bekezdései határozzák meg. A nyilatkozatnak alaki kötöttsége nincs, az megtehető szóban és írásban is. A jogszabály rendelkezése a felszámítás tartalmi kellékeit rögzíti és előírja, hogy meg kell jelölni a költség fajtáját, annak pontos összegét, a felmerülés lényeges körülményeit.

[34] A perben 2024. szeptember 11-én megtartott tárgyaláson a felperes jogi képviselője okirat felmutatásával igazolta, hogy a jogi képviselet ellátására 2024. július 15-én megbízási szerződést kötött az ügyvédi irodával, amelynek mértéke 160 euro/óra+áfa. A nyilatkozatban foglaltak tehát tartalmazzák a perköltség felszámításának lényeges tartalmi elemeit, a meghatalmazott ügyvéd óradíját, így annak megtérítése az ügyvéd által közölt óraszám alapján megállapítható volt.

[35] Az alperes azzal, hogy a 2024. szeptember 11-ére kitűzött tárgyaláson nem jelent meg, saját magát fosztotta meg a perben becsatolt beadványok, így a perköltség felszámítására vonatkozó okirat megismerésének lehetőségétől, így nem hivatkozhat alappal arra, hogy azt számára a bíróság nem biztosította.

[36] Az alperes a korábbi eljárások során nem vitatta, hogy a felperes perköltségre jogosult, csupán annak szükségességét és mértékét. Amely kérdéssel – erre irányuló kérelem hiányában – a másodfokú bíróság nem foglalkozott, jogszabálysértést sem követhetett el, így felülvizsgálati eljárás tárgya sem lehet.

[37] A felülvizsgálati kérelemben ezt meghaladóan az alperes alappal sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok ítéletükben az alperest idegen pénznemben marasztalták a perköltség megfizetésére. A jogerős ítélet a pénznemet érintően jogkérdésben eltért a Kúria közzétett határozatától a következők szerint.

[38] A Pp. 80. §-a alapján a perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is. Az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a perben a fél felszámítással [Pp. 81. § (1) bekezdés] kérheti a bíróságtól, hogy a perköltség egyik elemeként az ügyvédi munkadíjat olyan összegben határozza meg, amely megegyezik a fél és az ügyvéd közötti megbízási díjjal, amelynek okirati bizonyítéka a megbízási szerződés. A perköltség összegét a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a bíróság határozza meg, az IM rendeletben meghatározott indokolási kötelezettség mellett [IM rendelet 2. § (2) bekezdés] a bíróság jogosult annak mérséklésére is.

[39] A Kúria nem kíván eltérni Pfv.I.20.070/2024/13. számú precedens határozatában foglalt jogértelmezéstől, mely szerint a Pp. 80. §-a, a 81. § (1)-(2) bekezdése és a 82. § (2)-(3) bekezdése alapján a bíróság a perben nem annak a költségnek a megfizetésére kötelezi a másik felet, ami a fél magánjogi jogviszonyában felmerült, hanem az azzal (esetleg) megegyező összegű perköltség megfizetésére. Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) értelmében a bíróság az állam szerveként közhatalmat gyakorol [vö. Alaptörvény B) cikk (3)-(4) bekezdés, C) cikk (1) bekezdés, 25. cikk (1) bekezdés], Magyarország hivatalos pénzneme pedig a forint [Alaptörvény K) cikk]. Mindezekre figyelemmel a bíróság a megtérítésre köteles felet kizárólag Magyarország hivatalos pénznemében kötelezheti perköltség megfizetésére. Ezt az Alaptörvény 28. cikkében foglaltaknak megfelelő jogértelmezést támasztja alá a jelen ügyben még nem alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (5) bekezdése és az ahhoz fűzött indokolás is, amelyekből következően maga a jogalkotó is úgy értelmezi a perjogi szabályokat, hogy a megbízási szerződésben idegen pénznemben szereplő munkadíjat az ügyvédnek forintban kell felszámítania, a perköltség pénzneme tehát a forint. A Kúria a Kfv.V.37.175/2024/6. és a Kfv.V.37.015/2023./11. számú határozatában foglalt fent kifejtettekkel azonos jogértelmezése szerint az euróban felszámított perköltség megfizetésére az ellenérdekű fél nem kötelezhető. Ennélfogva a bíróság a megtérítésre köteles felet kizárólag forintban kötelezheti perköltség megfizetésére.

[40] Mindezek alapján mivel az első-és másodfokú ítélet perköltségben marasztaló rendelkezése a pénznemet érintően jogkérdésben eltért a Kúria közzétett határozatától, a jogerős ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítélet erre vonatkozó rendelkezését megváltoztatta – 400 forint/ euro árfolyamon meghatározva – az elsőfokú perköltség összegét bruttó 1.300.400 forintban, a másodfokú eljárás során felmerült perköltség összegét áfával számolva bruttó 81.280 forint óradíj és 4 munkaóra figyelembevételével - összesen 325.120 forintban határozta meg. Ezt meghaladóan a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[41] Idegen pénznemben felszámított perköltség megfizetésére az ellenérdekű fél nem kötelezhető.

Záró rész

[42] A felperes a felülvizsgálati eljárásra kiterjedő megbízási szerződést nem csatolt, ezért a Kúria az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint felülvizsgálati eljárási költségről nem rendelkezett.

[43] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket nagyobb részt a pervesztes alperes kiadója köteles megfizetni. A fizetendő illeték összege az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján került megállapításra. Tájékoztatja a Kúria az alperes kiadóját, hogy az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie; megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[44] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[45] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2025. május 28.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró